

fostringen derved. Jeg tror, det er hensigtsmæssigt, at Prøven arrangeres saa billig som muligt af Hensyn til, at de Folk, som skulle aflægge Prøven, i Reglen er usormuende Folk. I Regulativet maa ligeledes indføres Bestemmelser om, hvor ofte om Aaret en saadan Prøve skal finde Sted, og hvor man mener, at en saadan Prøve skal aflægges. For Kjøbenhavns Bedkommende vil det ikke være vanskeligt at finde saadanne Steder; vi have jo her adskillige offentlige Institutioner, hvor en saadan Prøve kunde aflægges, saaledes Vandværket, Holmen og Jærnbaneværkstederne, hvor der vistnok kunde gives Afgang til, at en saadan Prøve kunde aflægges. For Provinsernes Bedkommende er det maaste ikke sikkert, at der alle Steder findes saadanne offentlige Institutioner; men jeg tror dog ikke, det vil være vanskeligt at arrangere sig med en eller anden privat Redelejer og saa Lov til at aflægge Prøve der. Med disse Bemærkningaer vil jeg tillade mig at anbefale det høje Ting det af mig stillede Vædringsforslag.

Stilling: Med de Erfaringer for Dje, som man har, angaaende Redelsprængninger, og som særlig ere illustrerede her ved forskellige Eksempler, skal jeg ikke nægte, at jeg føler mig meget tiltalt af Mindretallets Forslag med Hensyn til Fastsættelsen af en Prøve, saa meget mere som Mindretallet mener, at Prøven kan være saa simpel, at den ikke kræver nogen særlig forudgaaende Uddannelse og Læsning til Eksamen. Mindretallet udtalte, at en saadan Prøve skulde aflægges paa bestemte Steder; jeg mener, at den kunde aflægges paa det Sted, hvor bedkommende Redelpasser er ansat, for Fabrikinspektoren. Naar det af Udvalgets ærede Ordfører blev udtalt, at en saadan Prøve kunde være generende for Industrien og særlig for Landbruget, der til Redelpasning benytter Husmænd, der om Sommeren havde andet at gøre, kan jeg ikke indse, at denne Indvending i Grunden kunde have nogen stor Betydning. Der fordres jo kun, at bedkommende Husmand skal aflægge Bevis for, at han er i Stand til at kunne passe en Kedel paa betryggende Maade. Særlig paa smaa Dampskibe, Udfartstøjer og private Jærnbaner — altsaa Steder, hvor der er Tale om Befordring af Passagerer — der mener jeg, at det maa være en absolut Betingelse, at en saadan Prøve er aflagt. Jeg hørte forleden, at de udmærkede Varmearrater, vi have faaet i de fleste Vogne paa Statsbanerne paa enkelte Strækninger bleve betjente af

er vel den, at man ikke har tilstrækkeligt Personale til Pasning af Apparaterne; imidlertid, det fejler jo ikke, at Togpersonalet paa disse Steder er instrueret paa rette Maade. Noget lignende kunde vel ogsaa finde Sted paa private Baner, men jeg mener ikke, at det bør ske der; der bør de Folk, som skulle betjene saadanne Apparater, absolut have aflagt en Prøve, hvorved de have vist, at de have tilstrækkeligt Kendskab til Maskinerne, for at forebygge saadanne Ulykkestilfælde, hvoraf der i den sidste Tid er forefaldet saa mange. Jeg vil derfor ønske, at det ærede Udvalg til 3dje Behandling vil være i Stand til at enes om en Maade, hvorpaa det, uden at genere den mindre Industri — som jeg for øvrigt antager ikke vil blive berørt deraf, idet her kun er Tale om Dampkedler paa over 200 Potter — vil være muligt at træffe betryggende Forholdsregler. Jeg vil derfor slutte mig til det ærede Mindretal i Udvalget.

Ordføreren (Carstensen): Over for de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Mindretal, kan jeg henholde mig til, hvad jeg sagde før, at Flertallet sympatiserer meget med ham, men ikke kan gaa saa vidt som han. Jeg anførte, at det vilde skabe Ulejlighed, Bekostning osv. for de Menneſter, der behandle Lokomobiler og mindre Maskiner paa Landet, og selv om det kan fremsættes som noget meget simpelt og let at aflægge en saadan Prøve, saa er det dog indlysende at naar en saadan Mand skal gøre en Rejse, for at aflægge Prøven, vil det koste Gjeren af Maskinen nogle Penge, og skal han have Folk til at eksaminere paa Stedet, koster det ogsaa Penge, og mange Maskiner lønne sig kun, fordi de arbejde forholdsvis billig. Der er imidlertid et Moment, som jeg vistnok ikke berørte før, og det er, at Sprængning rammer langt sjældnere de mindre Kedler paa Landet end Kedlerne i de egentlige Fabriks- og Industri anlæg. Naar man tager den Liste, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse, da den ikke er lang, vil man se det: 1. Den 7de Januar i Ny-mølle ved Middelfart, Aarsag: Læring af Kedelsladerne. 1 Menneſteliv gik tabt. 2. Den 27de Januar i den elektriske Station i Odense, Aarsag: Vandmangel. Intet Menneſteliv gik tabt. 3. Den 8de Februar i Nørre Broby paa Fyn, Aarsag: Vandmangel. Intet Menneſteliv gik tabt. (Om trent samtidig indtraf paa et Mejeri i Fyn en Nedbugning af Fyrkanalen, ogsaa begrundet i Vandmangel. Faren for en virkelig Sprængning var i høj Grad overhængende.)